

תה"ג 19/02/68392 - היוזץ המשפטי לממשלה נגד דוד ברוך סופר

בית המשפט המחוזי בירושלים

תה"ג 19-02-68392 מדינת ישראל נ' סופר(עציר)

לפני כבוד השופט חנה מרום לומפ
היוזץ המשפטי לממשלה
באמצעות המחלקה לעניינים בינלאומיים בפרקליות
המדינה על ידי ב"כ עוז'ד יעל ביטון
נגד
המשיב
דוד ברוך סופר (עציר)
על ידי ב"כ עוז'ד עמית חדד, עוז'ד נועה מילשטיין ועוז'ד יאיר
לשם

החלטה

רקע

1. ביום 27.2.19 הוגשה עתירה להכרזת המשיב כבר הסגירה לאוסטריה בגין עבירות מרמה שונות. הראיות צורפו לביקשת ההסגרה ונמסרו לעיון ב"כ המשיב בהתאם לתקנות ההסגרה (סדרי דין וכלי ראיות בעתיות), תשל"א-1970 (להלן: "תקנות ההסגרה").

2. במקביל להגשת העתירה ולמעצר המשיב, בוצעה על ידי משטרת ישראל בקשה לחיקור דין מטעם רשות אוסטריה במסגרת נגבי מהמשיב הודעות וכן בוצעו פעולות חקירה נוספת. בדיון שהתנהל לפני מיום 10.9.19, התנגד ב"כ המשיב לשימוש בהודעות אלו בטענה שהן לא הוגשו לבית המשפט. לפיכך הוריתי כי ככל שיש כוונה להסתמך על ראיות אלו, על רשות אוסטריה לבקש זאת מהווער ולהעביר את בקשתם באמצעות דואר דיפלומטי.

3. בהתאם להחלטה זו התקבל ביום 12.10.19 מכתב הבקרה מרשות אוסטריה, בו ביקש להסתמך על הודעות המשיב וכן על ראיות נוספות.

4. במסגרת הדיון שהתנהל ביום 1.1.20 טענו ב"כ העווער כי למכتب לא צורף חומר הראיות עליו התבפס מכטב הבקרה, לא הוגשה בקשה להוספת חומר ראיות זה על אף שמדובר למעשה בתיקון העתירה. בנסיבות אלה לא התקים דין לגופה של העתירה, והדין נדחה לצורך כך שהעווער יבהיר מהי הדרך להוספת ראיות לעתירה, האם יש צורך בבקשתו או שמדובר בהודעה, וכן שיצורף חומר הראיות עליו מבקש להتبפס.

5. ביום 8.1.20 הגיעו ב"כ העווער הודעה בעניין הוספת חומר ראיות לעתירה להכריז על המשיב כבר הסגירה.

6. משכך, מונחת לפתח השאלה, האם על העווער לגיש בקשה לתקן העתירה או שמא אין מדובר בבקשתה הנתונה לשיקול דעת בית משפט,DOI בהודעה על כך מטעמו של העווער.

עיקרי טענות הצדדים

7. ב"כ העותר סבירה, כי ככל אין צורך בבקשת תיקון עתירה על מנת להסתמך על חומר ראיות הנוסף והדריך להוספת חומר ראיות לעתירת הסגירה היא באמצעות הودעה של ב"כ העותר על צירוף החומר הנוסף לבית המשפט, ללא צורך בתיקון העתירה. לדידה, אין מקום לעשות היקש מהוראות החוק הנוגעות לתיקון כתוב האישום בסדר הדין הפלילי בכך למדו על הדרכ ששי לילך בה בהליך ההסגירה. הוספת חומר ראיות לעתירת ההסגירה אינה משנה שמעותית את בקשת ההסגירה עצמה והוא הייתה ונותרה בקשה להסרת המשיב לאוסתירה לצורך העמדתו לדין בגין אותן עבירות. שני מחותי זה בין הליך ההסגירה וההלך הפלילי מקבל משנה תוקף מקום בו החומר הנוסף הועבר לב"כ המשיב בשלב מוקדם של ההליך, במסגרת הבקשה לעיון בחומר החקירה, והובחר כי העותר מבקש להסתמך עליו כך שזכותו של המשיב להליך הוגן לא נפגעה.

8. ב"כ המשיב סברו, כי יש לדחות את "הודעת העותר" ולקבוע שיש לבחון את בקשת ההסגירה על בסיס חומר ראיות שצורך בבקשת ושפורט בפרק האחזיה לaiושם בלבד, וזאת מן הטעמים הבאים:

א. לא ניתן לתקן את בקשת ההסגירה על ידי הודהה ועל העותר היה לבקש את רשותו של בית המשפט, שהרי לפי הכלל הבסיסי בכל הליך משפטי כדי לתקן עתירה או בקשה על בעל הדין לפני פנויות בית משפט ולבקש את רשותו לביצוע התקון מלבד החיריג הקבוע בסעיף 91 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב- 1982 (להלן: "חсад" פ") לפיו תובע רשאי בכל עת עד לתחילת המשפט לתקן כתוב aiושם במסירת הודהה לבית המשפט המפרט את השינוי. אף תקנה 18 לתקנות ההסגירה קובעת במפורש אילו סעיפים בחсад"פ יחולו גם על הליך ההסגירה, והוא אינה מצינית את תקנה 91 לחсад"פ. אף תקנה 11(ג) לתקנות ההסגירה מבירה במפורש, כי ככל שהוא בעל דין מעוניין לתקן את בקשת ההסגירה בעקבות טענה מקדמית עליו לבקש זאת.

ב. העותר התעלם לחלוטין מהחלטת בית המשפט כאשר נימנע מلتיקן את פרק האחזיה לaiושם, ולא פירט כיצד לטענתו ראיות חדשות מקיימות אחזיה לaiושם המפורט בבקשת ההסגירה. זאת, למרות שבית המשפט הבahir בהחלטתו מיום 1.1.2011 כי הוספת ראיות הנוספות מחייבת את תיקון בבקשת ההסגירה גופה, ואת תיקון פרק האחזיה לaiושם בבקשת ההסגירה באופן ספציפי. הוספת ראיות שונות משנה את יריעת המחלוקת וכן יש לתקן את בקשת ההסגירה כיצד הראיות חדשות מהוות, לשיטתו, אחזיה לaiושם.

ג. לסימן נטען, כי גם אם היה העותר נשמע להוראות בית משפט וمبקש לתקן את בקשת ההסגירה, היה על בית המשפט לדחות את בקשתו לאור החומרה הרבה בהתנהלות העותר כך שרק לאחר כ- 11 חודשים מיום הגשת בקשת ההסגירה העותר הודיע, כי הוא מעוניין לצרף לבקשת ההסגירה את ההודאות אשר נגבו מהמשיב במסגרת החקירה בישראל, ואת המוצגים אשר נתפסו בעת החיפוש בביתו ובמשרדו של המשיב. מדובר בראיות המצויות בידיו של העותר מזה חדשים רבים. מכאן, שעסקין בפגיעה בזכות המשיב להליך הוגן והשיינו הרב בהתנהלות העותר עומדים בניגוד לכללי הצדק הטבעיים ולתקנת הציבור.

דין והכרעה

9. בפתח הדברים אומר, כי לדידי, היה על העותר להגיש הודהה לבית המשפט על צירוף חומר ראיות נוסף, ללא צורך בהגשת בקשה כפי שיפורט בהמשך.

10. השאלה המשפטית הדרישה הכרעה בעניינו היא, האם הדרך הראית להוספת חומר ראיות לעתירה

ההסגרה היא באמצעות הودעת העותר על צירוף החומר הנוסף או שמא בדרך של הגשת בקשה לבית המשפט ואישרו בדבר צירוף חומר הריאות הנוסף.

11. לסוגיה הנדונה יפים הדברים שנאמרו במאמרה של עירית קאהן "דיני הסגרה" בספר "משפט בינלאומי" (רוני סיבל ויעל רונן, מהדורה שלישית 2016): "**חוק ההסגרה ותקנות ההסגרה מחייבים על הליך** ההסגרה **במפורש** רק הוראות מסוימות מדיני הפרוצדורה הפליליים וקובעים הוראות מיוחדות בעניינים אחרים. מכלל הן ניתן למדוד לאו קרי, **שהאר ההוראות מן הדין הפלילי** אינןחולות באופן אוטומטי על הליך ההסגרה. במקורה של **לקונה בחוק ההסגרה בנושא דין**, אין מניעה לפנות לסדרי הדין הפליליים הכלליים".....**לסיכום, ניתן לומר כי יש** להראות בהליך ההסגרה הליך בעל אופי ייחודי, הדומה יותר לדין הפלילי מאשר לדין האזרחי, אך אינו זהה לו. ברוב המקרים יקרין הדין הפלילי על הליך ההסגרה אולם לא תמיד תחייב הקרנה שכזו גירה שווה בין משפט פלילי להליך הסגרה" (ר' עמ' 497-498, סעיף 20.3).

12. תקנה 5 לתקנות ההסגרה קובעת מהם התכנים אשר על עתירה להסגרה להיכיל. תקנה זו מונה 7 פריטים, כאשר פירוט הריאות המהוות אחזיה לאישום, אינם חלק מהפריטים שנקבע שיש לפרטם בעתירה. תקנה 5 קובעת, כי אל העתירה יצורפו כל המסמכים והמצגים שהוגשו בתמיכת להeskraftה מטעם המדינה המבקשת. מכאן אנו למדים שחומר הריאות, אינם חלק מגוף העתירה אלא מצורף אליה.

13. תקנה 12 לתקנות ההסגרה קובעת:

"(א) לא נטענה טענה מקדמית, או נטענה ולא נדחתה העתירה כאמור, יפתח העותר ויגיש את ראיותיו ורשי הוא להגיש ראיות נוספות, בין בכתב ובין בעל פה, לריאות שצורפו לעתירה בהתאם לתקנה 5.

(ב) המבקש רשי הוא להשיב בעצמו או על ידי סניגورو, ולהגיש את ראיותיו, ורשי בית המשפט להרשות לכל בעל דין להוסיף ולטעון אחרי טענות בעל דין الآخر, ובלבך שלմבקש תהא זכות לטעון אחרון, בעצמו או על ידי סניגورو".

14. עיננו הראות, שլפי תקנה זו העותר אינו צריך להגיש בקשה לבית משפט להוספה חומר ראיות לעתירה ההסגרה ולקבל אישור לכך, והדרך להגשה היא באמצעות הודעת העותר על צירוף החומר הנוסף, זאת בשונה מ对照检查 בו נטענה טענה מקדמית אשר התקבלה, והעותר מבקש לתקן את העתירה, רק במקרה זה עליו לבדוק את רשות בית המשפט, כאמור בתקנה 11(ג) לתקנות ההסגרה.

15. הסדר זה דומה במהותו להליך הפלילי, על פי בהתאם להוראת סעיף 91 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982, טובע רשי, בכל עת עד לתחילת המשפט, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, במסירת הودעה לבית המשפט המפרט את השינוי.

16. מתקנה 12 נלמד, כי לא קיימת לكونה במסגרת דיני ההסגרה בעניין הגשת הריאות הנוספות ותקנה זו קובעת במפורש, כי העותר רשי להגיש ראיותיו ורשי הוא להגיש ראיות נוספות, בין בכתב ובין בעל פה, לריאות שצורפו לעתירה. בהתאם, גם למשיב הזכות להשיב בעצמו ולהגיש את ראיותיו ורשי בית המשפט להרשות לכל בעל דין להוסיף ולטעון אחרי טענות בעל דין אחר ובלבד שלמשיב תהא זכות לטעון אחרון. סדר דין אלה שומרים על זכותו של המשיב להליך הוגן. כך גם בעניינינו, לאחר שאנו מצוים בראשיתו של

ההליך, בטרם נשמעו טענות לגופה של עתירה, לא נפגעה זכותו של המשיב להליך הוגן ולא נגרם לו עיוות דין, בניגוד לנטען על ידו. יתרה מזו, החומר הנוסף הועבר למשיב עוד בשלב המעצר ובעת הדיון בבקשתו לעין בחומר הראיות, כך שראיות אלה מוכרכות היטב לב"כ המשיב עוד מתחילהו של הליך.

17. ציוון, כי גם אם הייתה מגיעה למסקנה שהיה על העותר להגיש בקשה לתיקון העתירה, בדומה להוראת תקנה 11(ג), הייתה נעתרת לבקשת זו לאור שלב המוקדי בו נמצא הליך ההסגרה.

18. טרם חתימה יעור, Ci יש צדק בדברי ב"כ המשיב שהוא מקום להודיע על צרוף חומרים אלה עוד בשלב מוקדם יותר, שכן בישיבת יום ה-19.9.2010 הודיעה ב"כ העותר שהיא אינה מבקשת לבסס את טיעוניה על חומרים נוספים שלא צורפו לעתירה, ורק ביום 19.10.2013 הודיעה, Ci רשות אוסטרליה מבקשת לבסס את העתירה גם על ראיות אלה. הדבר גרם להימשכות ההליכים שעזה שהמשיב עצור אך, כאמור, אין בהתנהלות זו כדי למנוע הגשת הראיות ראיות נוספות בהתאם לדין.

19. סוף דבר, Di היה במסירת הودעת העותר לבית המשפט על הוספת חומר הראיות לעתירה להסגרה וכן Ci נהג בהתאם לאמור בתקנות ההסגרה. חומר הראיות המצורף כולל את הודעתו של המשיב על תצופיהם וכן תמונות המוצגים שנטפסו, כפי שהוגשו לבית המשפט ביום 19.7.2019 במסגרת בקשה המשיב לעין בחומר הראיות.

המציאות תשלח החלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, א' שבט תש"פ, 27 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.